

Мамчич Олеся

Киянка, народжена 1981 року. Перша публікація віршів – у 1992-му в журналі «Соняшник». Відтоді регулярно друкувалася в літературній періодиці.

Закінчила відділення «Літературна творчість» КНУ ім. Т. Шевченка.

Авторка чотирьох «дорослих» поетичних збірок (із них побачила світ наразі лише одна: «Перекотиболе» (Київ: Пульсари, 2005)).

Співавтор видання «Скринька зі шпаргалками» (мнемонічні вірші для дітей на тему неправильних англійських дієслів), 2012.

Окремі вірші перекладені білоруською, російською, литовською, латиською мовами та івритом, публікувалися в літературних часописах Литви, Латвії, Білорусі, Росії, Ізраїлю. Лавреат поетичного фестивалю «Молоде вино» -2001.

Лауреат Бієннале актуальних мистецтв України-2004 Форуму творчої молоді України. Отримала грант президента України для творчої молоді (2004).

Учасник творчих проектів «Живе радіо», «Синтезія» (Київ-Вільнюс), різноманітних антологій. Разом із Олафом Клеменсеном організовує літературні імпрези.

Заміжня, виховує двох дочок. Займається альтернативною домашньою шкільною освітою.

Поетичні збірки:

«Передперша збірка» (2002)

«Перекотиболе» (2005)

«Обкладинка» (2014)

«Сонце пішло у декрет» (2014)

«А на нас упав ананас» (2013)

Вірші: <http://poetyka.uazone.net/mamchych/>

* * *

*Висне небо синє
синє, та не те*

Я. Щоголів

В небі синьо-синьому
Літо проліта
В пальтечку осінньому
Золоті міста
Боже, як же солодко
Осінь зачерпнуть!
Поламалось золотко,
Притрусило путь
І від того світяться
Стежка – і дівча
І найтонша китиця
В лісі як свіча
І неначе зломлені
Тягарем роси
Тепло-теплі промені
Падають з осик.

ДИТЯЧО-РІЗДВЯНЕ

Завелись на підвіконні білі голуби
І сніги не можуть сонні звести голови
А у небі видно знову в осяйнім саду
Ніби кульку ялинкову різдвяну Звізду

У будиночку навпроти вікна аж скляні
І мурчить як добрий котик сніг в дзвінкому сні

Обнялися біло-біло липа й верболіз
І на душу щось набігло
світле аж до сліз

З книги «А на нас упав ананас»

А в рудої киці —
золоті спідниці.
А в білої киці —
в лапках полуниці.
А в сірої киці —
складені копиці.
А в б'ючкої киці —
зеленка на пиці!

В ліс метелики летіли,
відпочить на доню сіли:
два на краї капелюшка,
два на носик, два на вушка,
неслухняний на валізку,
а ласкавий сів на слізку,
а найстарший — на сопілку,
а найменший — на мобілку!

Котик пік оладки,
в нього білі лапки,
вушка золотисті,
мордочка у тісті.

Спершу взяв з долівки
пляшечку олійки.
Потім із полиці —
дрібочку кориці.

Потім сів на ганку
почекать Іванку —
щоб Іванка мила
жабці подзвонила:

бо голодну жабку
стало котку жалко.

Хоче жабку звати,
щоб почастувати.

СКОРОМОВКА

а хтось не зна
що ось сосна
яка сосна?
гінка сосна
сосна соснище
од неба нижча
нижча од неба
вища од тебе

Йшли з війни

кавуни,
потомилися вони.

Ще й смугасті лати
почали линяти.

А в найстаршого на потилиці
всі листочки геть покрутилися.

Та сміялись вояки дорогою,
бо вертались вони – з перемогою!

А НА НАС
ВПАВ АНАНАС!
ПРЯМО З НЕБА – АНАНАС!
ОТАКЕННИЙ – АНАНАС!
ПРЕСМАЧНЮЩИЙ АНАНАС
ПОЩАСТИЛО – ВПАВ НА НАС.

А НА ВАС – ТІЛЬКИ КВАС!

ЛИШЕНЬКО

Ой лишенько!
У діда на голові лисенько!.
У баби на голові волохато!.
У тата на бороді бородато!.
А в мами на личку сердито,

Бо щось невеличко розбито.

З нового:

Кора і корида

Бігла Кора з коритом
в коридор на кориду,
бігла скоро з коритом,
бо коротка корида.
Поки Кора добігла —
на кориду не встигла.
Годі, Коро, журиться,
буде скоро кориця!
Пиріжки будуть скоро
із корицею, Коро!

Іванка, Машка і Федько, а також молоко

Іванка, Машка і Федько
Беркиць об молоко!
Тепер усе у молоці —
і парти, і штанці.

У білій хлюпались ріці,
та думка всіх — гірка,
бо тяжко жити в молоці,
але без молока.

Пішли дівчатка і Федько
по нове молоко.
Але корівки, як на зло,
удома не було.

Тоді ходімо на базар! —
але утік базар,
а замість нього походжав
ікластий динозавр.

Сказали діти:
та невже
закон на світ гряде —
якщо чогось немає вже,
його нема ніде?

Біда дарма дітей дійма,

бо вірять у своє:
якщо ніде чогось нема,
то десь воно, та є!

Колись дівчатка і Федько
обійдуть кожен двір
і знайдуть — як не молоко,
тоді бодай кефір.

З «Абетки для янголят»

Б

Ходить Мама Божа
на принцесу схожа,
в золотій короні,
квітка на долоні.
Квіточка від Кого? —
від малого Бога,
бо у Нього в руці
зацвітають ружі.

У

Свята Устина
У нас гостила,
свята Уляна
з нами гУляла,
святий Устим
приніс хУстин:
кожній дитині
дав по хУстині.